

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 9 protokołu. Zarzut ten dzieli się na trzy części.
  - Część pierwsza dotycząca przedmiotu art. 9 protokołu.
  - Część druga dotycząca naruszenia prawa przez Parlament Europejski w stosunku do uchylenia immunitetu M. Le Pen.
  - Część trzecia dotycząca okoliczności, że decyzja o uchyleniu immunitetu jest sprzeczna z niezależnością M. Le Pen i instytucji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i zasady dobrej administracji. Zarzut ten dzieli się na dwie części.
  - Część pierwsza dotycząca odmiennego traktowania M. Le Pen w stosunku do porównywalnych sytuacji i naruszenia zasady równego traktowania.
  - Część druga dotycząca okoliczności, że zaskarżona decyzja przedstawia oczywisty przypadek *fumus persecutionis* i narusza zasadę dobrej administracji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-285/17)

(2017/C 231/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viktor Fedorovich Yanukovich (Kijów, Ukraina) (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia zaskarżonych aktów.
  - Zaskarżona decyzja nie spełniała warunków do tego, aby Rada mogła opierać się na art. 29 TUE.
  - Nie zostały spełnione warunki do tego, aby móc powołać się na art. 215 TFUE, ponieważ nie istniała żadna ważna decyzja przyjęta na mocy tytułu V rozdział 2 TUE.
  - Nie istniało wystarczające powiązanie, aby móc powołać się przeciwko skarżącemu na art. 215 TFUE.

2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy przez Radę.
  - Rzeczywisty cel, do osiągnięcia którego Rada dążyła poprzez wdrożenie zaskarżonych aktów, polegał zasadniczo na próbie zyskania przychylności obecnego reżimu na Ukrainie (tak aby Ukraina nawiązała ściślejsze relacje z Unią), i nie odpowiadał celom lub uzasadnieniom wymienionym w zaskarżonych aktach.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieprzestrzegania przez Radę obowiązku uzasadnienia.
  - „Powody” przyjęte w zaskarżonych aktach w celu umieszczenia nazwiska skarżącego w wykazie (poza tym, że są błędne) są czysto formalne, niewłaściwe i niedostatecznie sprecyzowane.
4. Zarzut czwarty, w którym skarżący twierdzi, że w rozpatrywanym okresie nie spełniał kryteriów koniecznych do umieszczenia jego nazwiska w wykazie.
5. Zarzut piąty, w którym skarżący twierdzi, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie poprzez zastosowanie wobec niego podważanych środków. Poprzez ponowne umieszczenie nazwiska skarżącego w wykazie, pomimo wyraźnych rozbieżności pomiędzy „powodami” a odpowiednimi kryteriami dotyczącymi umieszczenia w wykazie, Rada popełniła oczywisty błąd.
6. Zarzut szósty, w którym skarżący twierdzi, że naruszono jego prawo do obrony oraz odmówiono mu skutecznej ochrony sądowej. Między innymi Rada nie skonsultowała się w odpowiedni sposób ze skarżącym przed ponownym umieszczeniem jego nazwiska w wykazie, a skarżącemu nie umożliwiono w sposób prawidłowy lub słuszny sprostowania błędów lub przedstawienia informacji dotyczących jego sytuacji osobistej.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa własności skarżącego na mocy art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ w szczególności środki ograniczające stanowią nieuzasadnione i nieproporcjonalne ograniczenie jego praw.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2017 r. – Yanukowych/Rada

(Sprawa T-286/17)

(2017/C 231/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Oleksandr Viktorowych Yanukowych (Donieck, Ukraina) (przedstawiciel: T. Beazley, QC)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2017/381 z dnia 3 marca 2017 r. zmieniającej decyzję 2014/119/WPZiB w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 34), w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącego;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/374 z dnia 3 marca 2017 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 208/2014 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie (Dz.U. 2017, L 58, s. 1), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczy skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżący twierdzi, że Rada nie dysponowała odpowiednią podstawą prawną w celu przyjęcia zaskarżonych aktów.
  - Zaskarżona decyzja nie spełniała warunków do tego, aby Rada mogła oprzeć się na art. 29 TUE.